

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4-50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.**Unirea**

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce privește fosia
să se adreseze la Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
in Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Dr. Iuliu Hossu

— Noul Episcop al diecezei de Gherla. —

Mâne, la 4 Decembrie n. se consacreză întru Episcop, în Catedrala din Blaj Ilustr. Sa Dr. IULIU HOSSU. mirele văduvitei dieceze de Gherla.

Ceialalți trei Arhieri ai Provinței noastre metropolitane vor îndeplini actul solemn, implorând binecuvântarea cerului, pentru noul tovarăș de muncă, în opera atât de sublimă și de dificilă: cârmuirea spre liman a navei lui Hristos. prin valurile turburi și răsvrătite din Valea Plângerii.

Coroană de pietrii scumpe se va pune pe capul tinărului Arhieru, și toiagul puterii i-se va da în mână, ca alături de ceialalți înalți Păstori, să conducă turma cuvântătoare pe drumul indicat de Cel ce a spus: „Eu sint calea, adevărul și viața”.

*

În haosul zilelor grele de azi, actul solemn de mâne e, pentru biserica și neamul nostru, o rază de mângâiere și nădejde, un ostrov de popas, pe întinderea nemărginită a talazurilor, deslănțuite.

Se ridică pe tronul arhieresc o nouă forță de muncă, de care se leagă atâtea nădejdi, ales în aceste zile de grea cumpănă, pentru lumea întreagă.

Dieceza de Gherla îmbracă iarăși haina de bucurie; instituțiile culturale de acolo așteaptă cu neastimpăr mâna iubitoare și energică, să le ridice din temelii și să le desăvârșească spre binele obștei, după cum plănuseră înaintașii.

*

Bucuria nu este numai a diecezei de Gherla, ci a bisericii noastre întregi.

Ne alăturăm și noi acestei sărbători, în cea mai curată convingere, că noul Arhieru va duce mai departe steagul ridicat de înaintașii săi, sprijinindu-l cu toată puterea, în opera înălțătoare a mântuirii sufletelor și a culturii naționale.

Ridicat la treapta Arhieriei, în cea mai deplină vigoare a forței de muncă, a culturii înalte de care dispune, Episcopul Gherlei însemnează o achiziție de mare valoare pentru biserica noastră.

*

Ne asociem și noi la bucuria obștească.

Dorim noului Arhieru un seceriș cât mai bogat, în cariera Lui înaltă; dorim să înregistrăm, ca fapte împlinite, toate nădejdiile cari planează acum, în jurul toiagului, ce-l ia în mână.

Dragostea credincioșilor și a neamului să-i fie pavază în îndeplinirea operei înălțătoare, mai ales în clipele când va simți, că coroana arhierescă e, adeseori, identică cu coroana de spini.

Păstorul cel bun și-a pus totdeauna sufletul pentru oile Lui!

*

Întru mulți ani, Stăpâne!

Programul
consacrării Ilustrității Sale Domnului
Dr. Iuliu Hossu,

Episcop ales greco-catolic român al Gherlei

in

Biserica Catedrală Mitropolitană din Blaj.

Marți în Sărbătoarea Intrării în Biserică a Preasfintei Doamnei Noastre Născătoare de Dumnezeu
4 Decembrie st. n. 1917.

Preasfințitul D. Mitropolit Iaolaltă cu Preasfințiii Episcopi al Oradei-mari și al Lugosului și cu Episcopul ales la orele 8¹/₂ dimineața intră în biserică și luându-și timp se urcă pe amvon. Episcopul ales, venind din altar, imploară binecuvântarea pastorală dela El, apoi intră iarăși în altar și se îmbracă cu epitrechiliul și cu felonul.

Mitropolitul și Episcopul Oradei-mari și al Lugosului se îmbracă în ornatele pontificale; apoi Concelebranții iasă din altar și se însiră de două părți înaintea lor până la Iconostas; — Iar Alesul ținând în mână S. Evanghelie, iasă asemenea din altar pe ușa împărătească însoțit de doi Diaconi și se oprește la coada Vulturului de pe covorul așternut între feșnicele cele mari și între amvon.

Diaconul Evangheliei: *Să luăm a minte!* Iar doi dintre Preoții cei mai de frunte iau pe Alesul din mâinile Diaconilor dinpreună cu dicherion și trichion și cel din dreapta face îndată înaintarea întâia zicând: *Aduce-se iubitorul de Dumnezeu Alesul Iuliu să se hirotonească Episcop al cetății păzite de Dumnezeu Gherla.*

Mitropolitul către Episcopul Ales: *Ce ai venit aici a cere dela noi?* —

Alesul: Eu Iuliu, ales al Prea Sfintei Episcopii a Gherlei să mă hirotonească de mâinile Tale.

Mitropolitul: Ai adevărită despre denumirea ta din partea Majestății Sale Sacratissime Regele Apostolic al Ungariei, ca Patron preafinalt al Sfințelor lui Dumnezeu Bisericii din acest regat? Alesul: Am. — Mitropolitul: Să se cetească!

Mitropolitul: Ai adevărită despre aprobarea canonică a acestei denumiri din partea Sfântului Scaun Apostolic al Romei? Alesul: Am. — Mitropolitul: Să se cetească!

Mitropolitul: Și ce crezi? — Alesul cu ton înalt zice sfântul Simbol al credinței; — și îndată Mitropolitul: Il binecuvântă zicând: Darul Preasfântului Spirit să fie cu tine!

Alesul se conduce de Preoții săi până la mijlocul Vulturului, vestind a doua-ora oel dintâiu: *Aduce-se iubitorul de Dumnezeu Alesul Iuliu să se hirotonească Episcop al cetății păzite de Dumnezeu Gherla.* Și stând la mijlocul Vulturului, îl cheamă pe el și zice al doilea Arhiepiscop: *Vastește nouă la arătare, în ce chip mărturisești despre trei Iposta-*

suri ale necuprinsii Dumnezeiri? Alesul cu voace limpede și mare, în guzul tuturor zice: Cred într'unul Dumnezeu ș. c. l., după care Mitropolitul binecuvântându-l zice: Darul Prea Sfântului Spirit să fie cu tine, să te lumineze, să te întărească, și să te înțeleptească pe tine în toate zilele vieții tale.

Alesul se conduce de Preoții săi până la capătul Vulturului, vestind oel dintâiu a treia oară, ca mai sus, iar al treilea Arhiepiscop îl provoacă: *Tâloueste-ne nouă încă, ce mărturisești despre Ipostasul Intrupării Fiului și Cuvântului lui Dumnezeu, și câte firi crezi în unul și acelaș Hristos Dumnezeu nostru?*

Alesul cetește îndată cu ton înalt a treia mărturisire a credinții după care Mitropolitul binecuvântându-l zice: Darul Sfântului Spirit prin umilința mea te ridică pe tine de Dumnezeu iubitorul Preot și ales Iuliu să fi Episcop al cetății de Dumnezeu păzite Gherla.

Mitropolitul: Mărturisește ce obediță promiți Sfântului Scaun Apostolic și Preafericitului Pontifice Roman, ce supunere Mitropolitului greco-catolic Român de Alba-Iulia și Făgăraș, și ce fidelitate Majestății Sale imperiale și regale Apostolice? — Alesul: Promit supunere canonică înalt Prea Sfințitului Mitropolit greco-catolic Român de Alba-Iulia și Făgăraș. Iar fidelitatea jurată Majestății Sale Regelui Apostolic al Ungariei o voi păzi-o cu toată scumpătatea, în fine Sfântului Scaun Apostolic și Pontificelui Roman promit obedița canonică, după cum urmează: *Ego Iulius Hossu Electus Episcopus Szamosujváriensis ab hac hora in antea, etc., conform bullei pontificiei*

Mitropolitul se ridică și toți Arhiepiscopii cu dânsul, iar unul dintre Arhiepiscopii aduce celui Ales „scutul credinții” (bedernița). Iar Corul cântă: *Mulți ani!*

Mitropolitul dă Alesului Toiagul arhieresc, zicând: Primește Toiagul, ca să paști Turma lui Hristos cea incredințată tic, și celor ascultători supuși tic să fi toiag și sprijinire, iar pe cei neascultători și întăriți la cerbicie cu acest toiag să-i pedepsești, ca cu toiagul îndreptării pe dânsii în credință să-i păzești. Alesul răspunde: Eu Iuliu cu îndurarea lui Dumnezeu ales al Prea Sfintei Episcopii a Gherlei supus mâinilor tale spre hirotonie.

Luându-se apoi Evanghelia dela oel Ales o duc în altar, iar el cu toiagul în mână se întoarce la capul Vulturului.

Diaconii aducând pe Alesul către Mitropolit, unul zice: *Cu vrerea Tatălui, cu ajutorul Fiului și cu puterea Spiritului Sfânt înalță-se om ratul Preot Iuliu dela onorata Preoție la mărita Episcopie, Demândând, Demândăși, Demândă Dispundătorule Sfinte binecuvântându-l pe el cu darul tău cel prea sfânt.* Iar Mitropolitul binecuvântându-l zice: Darul Preasfântului și de viață făcătorului Spirit prin mâinile umilinții noastre te pune pe tine Episcop al Sfintei Episcopii

a Gherlei. Corul răspunde: *Intru mulți ani!* Alesul sărută mâna Mitropolitului; iar acesta pe el în frunte și pe umeri; așisderea și al doilea și al treilea Arhiepiscop. De apoi iară se întoarce și stă pe Vultur.

Doi Preoți din cei mai mari, ținând pe Ales îl aduce către Mitropolitul zicând: Cu vrerea Tatălui ș. c. l. iar Mitropolitul binecuvântându-l pe el, zice: Darul Prea Sfântului și de viață făcătorului Spirit, să fie cu tine, acum și pururea și în vecii vecilor. Corul: *Intru mulți ani!* Și iară îl sărută pe el, ca și mai înainte. După aceea Alesul cu Preoții săi intră în altar, și se îmbracă în toate ornatele episcopicești, afară de omofor, inimă, cruce și mitră; iar Mitropolitul începe S. Liturgie.

La eșitul cu Evanghelia Alesul nu iasă. Înainte de Sfinte Dumnezeule, se împart luminări Clerului și Poporului din Biserică. După Sfinte Dumnezeule, înainte de ce s'ar cântă Apostolul îl iau pe dânsul doi Preoți de amândouă laturile, și aducându-l pe ușa de spre miez-noapte, stau lângă amvon, iar unul dintre ei îl îndeamnă zicând: Cu vrerea Tatălui ș. c. l. Ajungând la ușa împărătească îl iau pe el de mână Prelații asistenți, și încunjurând de trei ori altarul, Corul cântă: *Sfinților Martiri, și Mărire Tie Hristoasă Dumnezeule, și Isaia dănuțește;* după aceea Alesul ingenunchiază și-și pleacă fruntea pe mâinile încrucișate pe altar, iar Mitropolitul pune pe capul lui Omoforul și Evanghelia.

Diaconul: *Să luăm aminte.* — Mitropolitul: Cu alegerea și cu voia cea dinpreună a iubitorilor de Dumnezeu Episcopii, și a preacuvioșilor Preoți. Darul cel Dumnezeesc, carele totdeauna cele neputincioase le tămăduțește, și cele ce lipsesc le plineste, pe iubitorul de Dumnezeu Preot Iuliu îl pune Episcop păzitei de Dumnezeu cetății Gherla, să ne rugăm pentru dânsul, ca să viaț pește el Darul Prea Sfântului Spirit. — Și toți cântă de trei ori: *Doamne îndură-te spre noi!*

Mitropolitul deschide atunci Evanghelia și cuprinzindu-o cu ceialaltii Prelați o pune pe capul și pe grumazii Alesului, și intonând Diaconul: *Domnului să ne rugăm,* — face trei cruci pe capul lui și ținând mâna pusă peste el, rostește rugăciunea, adevă forma sfintei Taine a Hirotonei episcopicești:

Stăpâne Doamne Dumnezeu nostru, cela ce prin preamăritul tău Apostol Pavel, ne-ai așezat nouă rândueli a Treptelor și a cinurilor spre șerbirea și jertfirea onoratelor și celor fără de prihană tainelor tale, întru sfântul tău altar, întâiu pe apostoli, a doua pe Profeți, a treia pe învățători: însuși Stăpâne al tuturor și pe acest ales și vrednic socotit ca să ia jugul Evangheliei și vrednicia arhieriei, prin mâinile mele păcătoșului și a celor împreună cu mine slujitori și Episcopi, și cu venirea și cu puterea și cu darul Sfântului tău Spirit întărește-l, precum ai întărit pe sfinții tăi Apostoli și Profeți, precum ai uns pe împărați și ai sfințit pe Arhiepiscopii, și arhieria lui fără prihană o

arată, și împodobindu-l cu toată curăția, îi arată sfânt, ca să fie vrednic a cere cele ce sunt spre mântuirea poporului și să-l asculte pe el. Că s'a sfințit Numele tău și s'a preamărit împărăția ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit. Acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. *Corul* răspunde pe lung: *Amin*.

Diaconul: *Domnului să ne rugăm*. Mitropolitul zice rugăciunea de închiare, apoi ridică Evanghelia și o așază pe altar, iar Episcopului hirotontit îi pune Omoforul zicând: *Vrednic este, așăderes* răspunde *Clerul și Corul*. După aceea îi pune Inima, Crucea și-l sărută pe el. Iar *Corul* cântă: *Pe Arhieraul și Părintele nostru* ș. c. l., după care se continuă sfânta Liturghie, implinind cel hirotontit toate ca Arhieraul principal anume: șezând împreună, cel hirotontit șede înaintea celorlalți; și după Apostol dă pace, și mai înainte de toți se cuminecă cu cinstitul Trup și Sânge alui Hristos, și el împărțește Cuminecătura Arhieraului celui ce l'a hirotontit, și celorlalți cari se cuminecă.

După rugăciunea amvonului, Deslegare. — Arhieraul se îmbracă în mandie și iasă conduși în procesiune până la ușile bisericii.

Dat în Blaj la 13 Novembre a. 1917.

IUNIU BRUT MICU

protonotar consistorial, ceremoniar metropolitan.

Rusia oferă pace.

Textul radiotelegrafic, sosit la comanda supremă a armatelor noastre.

Din cartierul general al trupelor austro-ungare dela frontul rusesc, se notificat următorul text radiotelegrafic, comunicat oficial comandai supreme:

Carskoje Selo, la 28 Nov.

Cătră popoarele beligerante!

Revoluția victorioasă a muncitorilor și țăranilor a pus pe tapet chestia păcii. Epoca esitărilor, a amănărilor și a birocrațismului s'a încheiat. Ne adresăm acum cătră guvernele tuturor statelor beligerante cătră toate clasele revoluționare, cătră partide, ca să răspundă categoric la întrebarea, dacă sunt aplicați dimpreună cu noi a intra în tratative privitor la armistițiu și pace generală, sau ba?

Dela răspunsul dat la aceasta întrebare depinde, să încunjurăm un războiu de iarnă cu toate ale lui mizerii și grozi, sau Europa va fi și pe mai departe udată de sânge.

Noi, consiliul comisarilor poporului, cu aceasta întrebare ne adresăm guvernelor aliaților noștri: cătră Franța, Anglia, Italia, Statele-Unite, Belgia, Sârbia, România, Iaponia și China. Noi îi întrebăm în fața poporului nostru, în fața lumii întregi, dacă sunt gata a intra în tratative de pace? Noi, consiliul comisarilor poporului, ne adresăm popoarelor aliate, în primul rând masselor muncitoare cu întrebarea, dacă sunt aplicate a continua acest măcel fără rost și prim aceasta a provoca distrugerea culturii europene? Dorim, ca partidele muncitorilor din țările aliate cu

noi să răspundă numai decât la întrebarea, dacă aderează la aceea, ca tratativele de pace să înceapă numai decât?

Considerăm mai pe sus de toate chestia, ca pacea, pe care o propunem, să fie pacea popoarelor. Pacea aceasta să fie pace întemeiată pe acord comun, care asigură fiecărui popor libertatea dezvoltării sale culturale și economice.

Revoluția muncitorilor și a țăranilor a făcut deja cunoscut programul de pace. Am dat publicității actele acordurilor secrete dintre țar, burghezime și aliați și am declarat, că aceste acorduri nu sunt obligatoare pentru poporul rusesc. Noi propunem tuturor popoarelor pe față alte încheieri de acord, pe baza înțelegerii reciproce și a conlucrării comune. Reprezentanța claselor dominante a țărilor aliate a răspuns prin aceea, că au denegat recunoașterea guvernului comisarilor poporului și aceea, că să vină în atingere cu noi privitor la tratativele de pace. Guvernul revoluției victorioase e lipsit de recunoașterea diplomației profesionale.

Noi însă ne adresăm popoarelor cu întrebarea, dacă diplomația reacționară exprimă gândirile și năzuințele lor? Dacă popoarele admit ca diplomația să delătore posibilitatea unei păci, care a fost introdusă prin revoluția rusească? Răspuns la întrebarea aceasta . . . . . (aici lipsesc cuvintele).

Jos cu expediția de iarnă!

Trăiească pacea și frățietatea popoarelor!

Trocky comisarul externelor. **Lenin** presidentul consiliului comisarilor poporului.

Răspunsul Monarhiei. Czernin ministrul de externe austro-ungar în răspunsul dat la ofertul de pace rusesc, declară că, după părerea guvernului austro-ungar de externe ofertul rusesc poate servi de bază convenabilă la începerea tratativelor de pace. „Guvernul de externe al Austro-Ungariei se declară deci aplicat a începe tratativele propuse de guvernul rusesc în interesul unui armistițiu momentan și a păcii generale“.

Cancelarul german despre ofertul de pace rusesc. În vorbirea de inaugurare noul cancelar german contele Hertling a spus asupra ofertului de pace rusesc următoarele:

„Mă simt îndemnat a deolara, că în propunerea guvernului rusesc văd bazele unor tratative, ce pot fi începute și sunt aplicat a intra în așa ceva, îndatăce guvernul rusesc va trimite delegați plenipotențiați. Sper și aștept ca aceste năzuinți vor lua în scurt timp bază solidă și ne vor aduce pacea“.

Cât pentru condițiile de pace cancelarul declară, că stă pe baza răspunsului dat la nota de pace a papii. Recunoaște dreptul de dispunere asupra sa a Poloniei, Livlandei și Kurlandei, față de cari se va stabili o formă de stat, care corespunde intereselor de cultură acelor. Cât pentru țelurile de războiu ale Germaniei cancelarul declară încă odată, că acela au rămas cele vechi și anume: Realizarea idealurilor naționale, asigurarea teritoriilor avute, și apărarea împotriva invaziilor inamice.

Aprinderea bisericii din Șard.

— Fapta îngrozitoare a unui pocăit. —

Locuitorii înfloritoarei comune Șard în 26 crt. la ora 10 seara au trecut prin mari sguđuri sufletesti. În noaptea zilei amintite spărgători fără credință au spart ușa dela biserică, cu gândul de a fura obiectele de valoare. Neaflând nimic, au dat foc unui dulap cu lumini. Flăcările focului, în câteva minute au distrus întreg interul frumos aranjat al bisericii. Au ars zece rânduri de ornate, cărțile liturgice, lumini și altele. Dauna, după estimarea jandarmăriei și antistiei comunale, e de 21 mii 805 cor.

La ora 10 și jumătate focul, cu ajutorul credincioșilor, a fost stins. Pretutindeni se auziau țipete îngrozitoare. Ele erau semnalul dureros al credincioșilor, cari în momentele fatale cereau ajutorul tuturor pentru salvarea casei Domnului, față de care se alipeau în primejdii grele și pentru ornarea ei își jertfeau cu drag chiar și fierul din urmă. Era o privescete îngrozitoare ce o ofere numai ordele barbare, cari aruncă foc și prefac în cenușă din împetrirea inimii tot ce consideră de util pentru ajungerea scopului de multeori iluzoric. Jalea și amarul se sbăteau în inimile credincioșilor la flăcările focului, de care nu au fost cruțate ornatele bisericesti, prapori, cărți de rugăciuni, ce au vestit ani dearândul bucurie și întristare, iubire și iertare, și au însoțit la vieată și moarte mulți fii ai fruntașei comune. Hohote de plâns isbucneau din pieptul poporului, care sta mut, ca lovit de o boală repentină, căci vedea cum pier în flăcări lucrurile sfinte, cu cari preoții l-a binecuvântat când începem lucruri mari și anevoioase, implorau ajutorul Domnului în năcazuri și cereau dela Domnul păcii, armonie, iubire și pace între fiii pământului.

În interiorul bisericii, mistuit în cenușă, s'au aflat, aruncate la o parte, potirul, piscuita cu s. Cuminecătura pentru bolnavi, s. cruce aruncată de pe s. altar. Un aspect înfiorător, asemenea celor de pe vremea păgânismului celui mai înverșunat.

Până când biserica era învăluită de flăcări și credincioșii priveau ca la cel mai prețios tezaur ce dispăre, spărgătorii fără credință în Dumnezeu, continuau furarile pe la casele, de unde oamenii au sărit să deie ajutorul de salvare. În aceeaș noapte au dispărut mai multe hoare. Lătratul cânilor, țipetul paserilor și plânsul copiilor era un tablou sinistru, ce rămâne în urma armatelor tirane.

Așa le-a fost dat să petreacă locuitorii din Șard noaptea de 26 Noemvrie.

În ziua următoare a fost avisată jandarmăria, care îndată a și pornit ancheta. În seara aceleas zile, jandarmii au cercetat toate casele din Șard. Pe la ora 11 au aflat în casa unei femei pe un tinăr, care a fost curențat de mai mult timp ca desertor din armată. L-au provocat să se legitimizeze, dar nu a putut produce nici un atestat oficios. Din contră până când scormonea prin cuprinsul șarpărului, au căzut două lingurițe pentru s. *Cuminecătura*, una de argint și cealaltă de aur. Jandarmii, cărora preotul local le-a spus, că lipsesc cele două obiecte, au recunoscut în tinăr pe spărgător. Astfel păcătosul a arătat certificatul faptei sale deplorabile. La interogator spărgătorul și-a recunoscut crima. A fasonat, că fapta spargerii și aprinderii a comis-o încă cu doi desertori. El i-a îndemnat să pătrundă în biserică, unde, după informațiile lui, erau depuși banii colectați de reuniunea femeilor din Șard. N'au aflat nimic și din răsbunare au produs în biserică cel mai mare vandalism, profanarea lucrurilor sacre și aprinderea lor. Matadorul acestui sacrilegiu e un tinăr de 19 ani. *La vârsta de 12 ani s'a săcut pocăit*, a trăit honărind și jăfuind curțile oamenilor. În vârsta de 18 ani a fost asentat, dar credința lui subredă l-a îndemnat să se subtragă dela îndatorirea față de patrie și de un an cutrieră satele, trăind din jaf. *E singurul pocăit din Șard*. Fapta lui arată, că ce elemente slabe, inconștii sunt aceia, cari seduși și mituiți trec dela adevărata credință creștină, în care au trăit și murit, și pentru care s'au luptat moșii și strămoșii neamului nostru.

Așa-i credința ta pocăită, că bisericile au să trăiască în mizerie, și tu crezi că banii dați pentru înălțarea și pedoaba casei Domnului trebuie furati, după cum spune-ai complicilor tăi vrednici de compătimit. Ai lăcomit la cele câteva coroane oferite pentru mărirea lui Dumnezeu. Degetul Domnului, care toate le povățuește, muștră și descoperă, te-a dat de rușine și te-a arătat înaintea lumii ca pe un profanator al celor sacre, înaintea cărora au vărsat lacrimi de durere și bucurie strămoșii, moșii și poate părinții tăi au ridicat rugăciuni pentru ocrotirea ta. Dar tu nu ai ascultat de șaptele tainice a credinței noastre, care prin rostul preotului poate și-a spus despre marea

cinste, ce se cuvine lucrurilor închinat spre lauda Domnului. Fapta ta a luat din temelii credinții profesate de tine de șapte ani, o parte bună, încât e ca un edificiu în năruire, pe lângă care oamenii creștini vor trece cu groază, nu cumva să se poticnească de el.

Pocăitul cu cei doi complici — și ei desertori, — au fost predați judecătoriei, unde așteaptă rostirea sentinței binemeritate.

Războiul european.

— Telegrame oficiale. —

Budapesta, 29 Noemvrie. La cursul râului Brenta și dealul Tomba am respins atacurile italiene. Altceva nu e de semnalat.

În apus trupele germane de asalt au pătruns în pozițiile franceze dela Marcken, au prins un ofțier, 40 ostași și o mitralieză. Intre Poelkappelle, Bective și Ghelvelt s'au dat ziua întreagă lupte mari. La ost de Arras lupte grele de artilerie. La sud vest de Cambrai ieri au încetat luptele. Interimul s'au dat lupte vehemente între Noeve, Bourlon, lângă Fontaine și Brenecourt. Englezii au pușcat și Cambraiul. În lupte mici de songaj germanii au făcut prizonieri. După amiazi s'au iscat lupte pe ambii termi dela Maas. La Dieppe am respins o eșire franceză.

Pe celelalte fronturi nu a fost activitate strategică mai însemnată.

Informațiuni.

Cătră cetitori.

P. T. Abonenți sunt rugați să binevoiască a-și solvi abonamentul.

În deosebi rugăm pe domniii restanțieri, să facă bine să ne plătească, căci spesele edării foaiei sunt mari și din parte-ne am fost destul de indulgenți până acum.

Redacția și Administrația
„UNIRII”.

Nuntă la curtea regală. Azi are loc la Curtea regală-imperială din Viena, nunta fratelui monarhului nostru, arhiducelui Max cu principesa Franciaca von Hohenlohe Schillingfürst. Au sosit la Viena ca sa ia parte la aceasta nuntă, următorii căsători: Regala Friedrich August de Saxonia cu fiul lui, moștenitorul de tron, George și cu sora principesa Margareta, fratele regalei prințul Ioan Georg și profesorul de teologie, prințul Max de Saxonia.

Marl schimbări în cercurile aulice. A făcut senzație dimisiunea șefului biroului de presă vienez, care era totodată autorizat și cu informația particulară a Majestății Sale. Foile din Budapesta anunță acum, că în cu-

rând își vor părăsi posturile înalte dela Curte și alte persoane, între cari este și prințul Hohenlohe Schillingfürst, a cărui fată tocmai acum s'a măritat după fratele împăratului, precum și prințul Lobkowitz. Presa maghiară consideră aceste schimbări ca o biruință a politicii maghiare și anuntă, că în curând va ieși iar contele Borchold Leopold la suprafață.

Constituire. „Societatea de lectură a teologilor gr.-cat. din Lugoj” își anunță constituirea pe anul școl. 1917/18: Președinte: George Farina, an. IV.; vice-președinte: Traian Vnia, an. III.; secretar: Victor G. Bocu, an. IV.; casier: Silviu H. Simonetti, an. IV.; controlor: Octavian Cămpian, an. III.; bibliotecar-arhivar: George Cornea, an. III.; bibliotecarii-economi: Ieronim Hangea, an. II. și Tiberiu Cl. Bocanciu, an. I.; notar adm.: Ștefan Pop, an. II.

Membrii com. literare: Ștefan Török, an. IV., Ermil Armeanca, an. III., Eugen Pataki, an. II și Petru Popenariu, an. I., notar al com. lit.: Nicolae Leményi; conducătorul coralului și al orchestrei: Ermil Armeanca, an. III.

Aviz. „CASA DOMNULUI”. Aduc la cunoștință fraților preoți și cantori, că începând cu 1 Ianuarie 1918 vom scoate o revistă lunară intitulată: „Casa Domnului”. Fiecare număr al acestei reviste, care se va estinde pe 16 pagini 8° — va cuprinde tipic: amănunțit al lunii respective precum și studii și discuții din domeniul tipicului bisericii orientale.

Numărul prim, pentru Ianuarie e pus sub tipar și în 20 Decembrie n. c. se va expedia ca număr de probă în toate părțile, dar, — considerând marea scumpete a hârtiei și tiparului — într'un număr restrâns de exemplare.

De aceea rog pe frații preoți și cantori să mă avizeze pe o carte poștală dacă doresc să li-se trimită număr de probă? Eventual pot să trimită prețul de abonament, care va fi 6 coroane 40 fileri anual, iar la caz, că s'ar abona 2 sau mai multe exemplare sub o bandă, atunci 6 coroane exemplarul. Orice scrisori, precum și banii să se trimită pe adresa: Adm. „Casa Domnului”. — Kissabes. (Koloss megye).

Acest aviz să se scotoască drept răspuns și pentru cei cari au cerut „Calendarul bisericesc” pe anul 1918. Materialul destinat pentru acest Calendar se va tipări lună de lună în corpul revistei, după ce în prava unor împrejurări neprevăzute tipărirea Calendarului nu s'a putut face la timp.

Beloga, la 15 Noemvrie 1917.

Sepimiu Popa,
paroh.

Cetățeni! Fiecare în interesul propriu, să semneze la împrumutul al șaptelea de războiu!

Proprietar, editör și Redactor responsabil:
Ioan Suci.